

voorschands niet aanneem. De vervulling van uwen wensch komt mij niet profijtelijk voor aan Kerk of Staat, noch bevorderlijk aan de strekking van mijn schrijven van 9 Januari 11., waarvan ik geen woord terugneem.

Vereenigen wij ons liever in de bede: „*Uw Koninkrijk kome*”.

Geloof mij,

t. t.

G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

Menige brief en hartelijke handdruk gaven bovendien zedelijken steun; tegenover al den smaad dien wij leden vonden wij daarin eene hooggevaardeerde vergoeding; zelfs sprak eene door vele honderde leden bijgewoonde meeting in het Nutsgebouw, onverholen hare sympathie uit. (*Handl.* v. 18 Jan. N°. 17635).

Maar boven dat alles stond de machtige hulp van dien God, in wiens naam wij opgetreden waren. Geen oogenblik werden wij geschokt in onze overtuiging, dat wij onzen plicht gedaan hadden. Soms scheen het ook wel, alsof ons Bestuur bij gebrek aan fysieke krachten ineenzinken zoude. Onze bejaarde, en toch nog ijverige medewerker Høveker, op zijn eigen kantoor van den morgen tot den avond geprikkeld, moest, zou hij geene beroerte krijgen, voor zijn lidmaatschap bedanken. Onze trouwe vriend uit Hilversum, de Eerwaarde Ham, mocht om zijne borstkwaal de vergaderingen niet langer bijwonen; zijn secundus, de heer van Lindonk, die, een der mannen die met de Heeren Pierson, Oyens, van der Linden enz. de dienst des Woords hersteld hebben en van alle Amsterdamsche kerkelijke zaken volkomen op de hoogte was en bleef, mocht om zijner gezondheids wil evenmin aan de werkzaamheden deelnemen. De Graaf en Adriani konden niet op hunne sterkte roemen, en Laurillard kwam nabij den dood. Ik sleepte mijzelf voort. Op de inzinking van de *primi* was dan ook de hoop van allen gebouwd, die in de *Secundi* geene hinderpalen zagen. *De Standaard* liet daarvan blijken door het volgende, evenals zoo vele andere, onjuiste bericht. Toen wij geroepen werden, de Tuchtzaak wederom te behandelen, verscheen deze mededeeling in dat blad:

„Die leden van het klassikaal bestuur, die in den kerkeraad reeds aan de behandeling van deze zaak hebben deelgenomen, zijn onbevoegd, om hierin verder te handelen. Zijn we wel ingelicht, dan geldt dit niet van ds. Posthumus Meyjes en van ds. De Graaf, maar wel van dr. Vos, ds. Van der Dussen en den heer Hermanides, voor wie dan de hh. ds. Baart de la Faille en de heer Heybroek zullen moeten optreden; terwijl voor ds. Van der Dussen, die zelf reeds secundus is, op andere wijze zal moeten worden voorzien.”

Maar die hoop werd beschaamd. Eerst nadat de zaak door de Synode in beginsel beslist was, werd de Graaf opgeroepen; later wensch ik een woord